

Cartes de "El Nai"

Vallcebre

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Plaça de l'Ajuntament s/n, 08699 Vallcebre
Emplaçament
Alçada: Arxiu Municipal de Vallcebre ubicat a l'Ajuntament.
1125

Coordenades:

Latitud: 42.20325
Longitud: 1.81749
UTM Est (X): 402379
UTM Nord (Y): 4673020

Classificació

Número de fitxa 08293 - 2
Àmbit: Patrimoni documental
Tipologia Fons documental
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Autoria de l'element: Josep Grandia i Soler i altres
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Observacions protecció: Ajuntament de Vallcebre
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Vallcebre
Fitxes associades:
[Arxiu Municipal de Vallcebre](#)
Autoria de la fitxa Anna Junyent Traserra
Data de registre de la fitxa: dj., 12/03/2009 - 01:00

Descripció

Les cartes de "El Nai" són una sèrie de 42 cartes escrites per Josep Grandia i Soler o adreçades a ell. Daten de principis del segle XX i són part de la correspondència que el militar carlí va rebre o generar en els anys del seu exili a França, tant per part d'amics i familiars, com per part dels militars que participaren en l'alçament fallit de 1900.

Observacions:

És un fons especial de l'Arxiu de Vallcebre.

Història

Josep Grandia i Soler va nèixer a Vallcebre el dia 17 de desembre de 1854 i se'l coneix com El Nai per la casa on va nèixer. Participà a la tercera Guerra Carlina on, tot i la seva joventut, destacà per les seves aptituds militars i el 26 de febrer de 1876 obtingué el grau de capità. Acabada la guerra va recórrer diversos països europeus i amb la salut força malmesa retornà a Vallcebre on va fer de secretari municipal. Des del 1898 hi havia preparatius per un alçament carlí, però un grup de carlins catalans dirigits per Salvador Soliva, i entre ells en Josep Grandia, van actuar al marge dels preparatius i van llançar-se a la lluita l'octubre de 1900. Josep Grandia com a cap del districte de Berga va formar una partida i el 28 d'octubre de 1900 va proclamar el pretendent carlí, Carles VII, com a monarca. Després del fracàs de l'alçament, que va ser sufocat ràpidament, s'exilià a Perpinyà des d'on mantingué una activa correspondència amb els seus caps militars i amb parents i amics de Catalunya. Les autoritats i alcalde de Berga li proposaren un indult a canvi de l'entrega de les armes amagades, però tot i que no ho veié gens clar i s'hi negà unes quantes vegades, sembla a ser que al final ho acceptà, ja que el maig de 1901 li comunicaren que ja podia tornar sense por. Ja des de Vallcebre, a finals de maig del mateix 1901, va escriure una carat a S.M posant-se sota la seva disposició. El darrers anys de la seva vida els passà a La Consolació, on vivia la seva filla, i morí el 1926.

Bibliografia

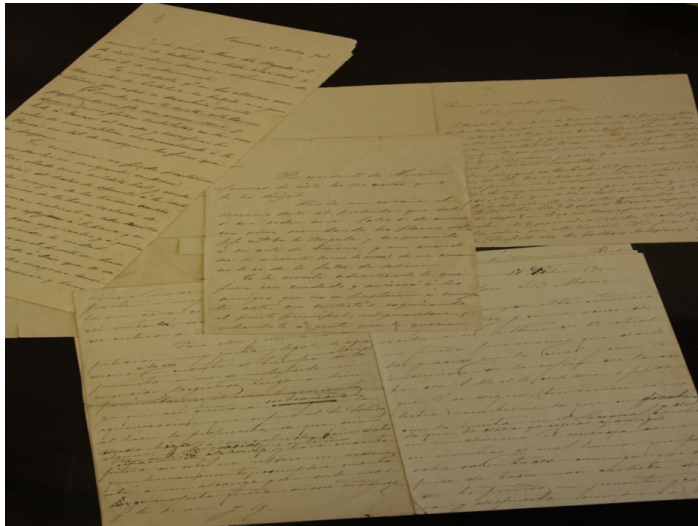
AAVV (primavera 2003). Les tres guerres carlines. L'Erol nº 76, any 22.

ARNABAT, Ramon (2006). Visca el Rei i la Religió! La primera guerra civil de la Catalunya Contemporània (1820-23). Pagès editors.

GOL, Antoni (1989). "Berga i comarca durant les tres guerres carlines". Dovella nº 32, any IX, II època.

OLLER, Josep (hivern 1997). "Guerrillers absolutistes i carlins Jep dels Estanys i Josep Grania "El Nai"". L'Erol nº 56.

TORRAS, Jaume (1967). La guerra de los agraviados. Publicaciones de la cátedra de Història General de España, Universitat de Barcelona.

Sr.D. José B. Moore

() Vallcebollere
27 Dibre 900

10 7

Muy Sr. mio y de mi mayor consideracion felicidades y comunico a V. mi cambio de domicilio en este mi antiguo motivado á que el dia 20 actual alli en Perpignan en una reunion que por cierto fue borrascosa, tratabase de desautorizar la carta del R. fecha 5 de Nobre. con documento que se firmase á la vez que recriminar a V.

Comprendí que el camino que se queria emprender estaba fuera nuestra doctrina para lo cual contesté que yo no era en esta cuestion competente abogado y que nunca haria ni consentiria semejante acto llamando á la vez la atención á los amigos á fin de que no sean sorprendidos, toda vez que hay quienes (me) alianzan la hipocresia y conceptos de los escritos que en adelante pueden pretender se autoricen con sus firmas.

No hay duda que no son carlistas, pero com tales y de mala indole podrian coger a algunos de buena fe que siempre seria sensible.

Contesté la suya del 13 desde Perpignan la que supongo en su poder y a fin de no ver malas caras por allí me tiene V. en esta hasta mejores dias y queda siempre á sus ordenes y b.s.m.

J.G.

Direccion

Monieur Iglesias Prirrepou J.G.

Au Puig de Vallcebollere

() Par auseja.